

der en Sandrevle, omtrent hvor Molen ender. Vandbygningsdirektøren mente, at den vilde flytte sig, naar Molen blev forlænget, og det har vist sig, at han havde Ret i denne Opfattelse, idet den nu har flyttet sig ca. 50 Fod længere ud. Endvidere mente Vandbygningsdirektøren, at naar denne Mole blev forlænget, vilde det Landløb, som var paatænkt fra først af, og som nu har lukket sig temmelig sikkert aabne sig paany. Ogsaa her synes Vandbygningsdirektøren, at have ment rigtigt; thi allerede nu, efter at Molen nylig er bygget, tyder alt paa, at Landløbet vil aabne sig og derved hindre al Sandaflejring ved den indre Del af Molen. Hvis vi nu fik dette Forslag, som vi her have tilladt os at stille, vilde Molen naa ud til ca. 15 Fod Vand, og den vilde saa komme saa langt ud, at Hovedstrømmen, som gaar langs Kysten, vilde komme til at gaa mod Molens Yderende; thi som bekendt ligger den allerede nu byggede Mole, tilbøds bestyttet af det naturlige Rev, der ligger Best for; og der er ingen Tvivl om, at den Sandaflejring, der har fundet Sted uden for Molen, ikke vilde finde Sted, hvis man kom ud til den virkelige Strøm; det har for Resten ogsaa Vandbygningsdirektøren erklæret. Der er ingen Tvivl om, at det vilde have stor Betydning for Fisterne, dersom vi fik denne Tilbygning til den nuværende Mole. Fisteriet deroppe — og det er et af de rigeste Fisterlejer paa Bestkysten — maa jo endnu drives paa den gamle Maade med 2—3 Mand's Waade, der maa trækkes op paa Kysten om Aftenen og trækkes ud igen om Morgen. Vi se tit deroppe med Sorg paa, at f. Eks. Fiskefutterne fra Frederikshavn komme og løbe udenom og gaa ud paa Fisteri; men naar Vejret ikke er aldeles gunstigt, kunne og tør de ikke gaa ud med disse smaa Waade ved Hirtshals. Men det er temmelig sikkert, at naar Molen blev forlænget ud til 500 Fod, vilde der komme Fiskefuttere opaa deroppe ved Kysten, saa man kom bort fra disse smaa Waade, og Fisteriet der vilde da saa en langt anderledes Betydning, end det har for Øjeblikket. Der kan maaste siges, at den Sum, her er Tale om, 230,000 Kr., er noget stor; men naar der er Tale om at gøre noget for Bestkystfisteriet, synes jeg alligevel ikke, Summen er afstrækkende. Vi saa, hvor velvillig Folk stillede sig lige over for den Ulykke, der stete i Aar paa Bestkysten, frivillig gav man en Sum, der svarer hertil, og trods det, at man udgav denne Sum, fik man dog intet, der gjorde Fisteriet mere sikkert for de stakels Fistere i Fremtiden. Oppe i den Egn, her er Tale om, have vi det Uheld, om ikke

hvert Aar, saa hvert andet Aar, at der er en hel Del Mennesker, der sætte Livet til. I indeværende Aar for ikke længe siden var der ved Eagen ogsaa et Uheld, der krævede Menneskeliv, og et Uheld, som vakte almindelig Deltagelse over hele Landet. Det er min Overbevisning og Befolkningens Overbevisning, at hvis man fik denne Mole forlænget, er dens Bygning en saadan, at hvis man overhovedet i Fremtiden vil bygge en Havn, kunde den indgaa som Led i en større Havn. Det er Befolkningens Overbevisning, at hvis vi fik denne Mole forlænget, vilde der være opnået et overordentligt stort Gode for Fisterne paa Bestkysten, de vilde saa med nogenlunde Tryghed kunne gaa til deres Arbejde, idet de ikke længere vare henvisse til at benytte disse smaa Fisterbaade, og jeg synes, at vi skulde disse djarve, dygtige og driftige Folk at gøre noget for dem. Der er hidtil aldeles intet gjort for Fisteriets Opkomst paa Bestkysten af Sjælland, navnlig med Hensyn til Havneanlæg, og Naturen selv har jo anvist denne Plads ved Hirtshals som den heldigste Plads for et Havneanlæg, og den store Kommission, der var nedsat til at undersøge disse Forhold, kom ogsaa til det Resultat, at netop paa denne Plads kunde der bygges en Havn for det halve af, hvad den kunde bygges for noget andet Sted paa Sjællands Bestkyst. Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale dette Forslag til det høje Ting saa vel som til Regeringens Velvilje, idet jeg haaber, at man vil føle, at man ikke godt længere kan udskyde at gøre noget for disse fattige, men djarve Folk, noget, der kunde tjene ikke alene til at fremme deres daglige Erhverv, men ogsaa tjene til Beskyttelse af Menneskeliv, saa snart det er lidt uroligt Vejret deroppe. Derfor vilde jeg gerne tillade mig at anbefale dette Forslag til det høje Ting og den ærede Minister for offentlige Arbejders Velvilje.

Finansministeren (Estrup): Der er kun to Punkter, om hvilke jeg ønsker sig at udtale mig. De Rægtelser, der referere sig til Foranstaltninger, der ere trufne i Hensyn til foreløbige Bevillingslove, ved jeg af gammel Erfaring, at det slet ikke kan nytte at omtale her, det er bedst lige som den ærede Ordfører at forbigaa dem i Taushed. Afstemningen kommer jo til at foreligge paa samme Maade alligevel. Der er et Punkt paa Betænkningen under Nr. 18, hvor Udvalget vel har tiltraadt mit Forslag, men har ledsaget det med en mild Bebrejdelse for, at Foranstaltningen var sat i Værk, før Bevillingen var givet. Foran-